

sorg, til at indføre en særlig Lejerbeskyttelse ved Hjælp af Underdommeren med Bisiddere. Derimod foreslaar man (Ændringsforslag Nr. 20), at i de Kommuner, hvori de i Lov 18. Maj 1923 omhandlede Restriktioner („kommunale Kontrolforanstaltninger“) endnu er gældende, kan Kommunalbestyrelsen bestemme, at den den 18. December 1924 gældende Leje skal, saafremt dens Størrelse er fastsat efter 1. Januar 1923, forblive gældende indtil 1. Maj 1927, medmindre Dispensation gives af Kommunalbestyrelsen; endvidere skal Kommunalbestyrelsen i en saadan Kommune kunne bestemme, at Tilflytningsbestemmelserne ligeledes skal forblive gældende indtil 1. Maj 1927. Endelig fastsættes ved Ændringsforslag Nr. 22, at Provinskommunalbestyrelsernes Adgang til at opretholde Nedrivningsforbud m. v. ligeledes kun gælder til 1. Maj 1927. Derimod skal Lejeaagerbestemmelserne have Gyldighed ogsaa efter 1. Maj 1927.

Ved Ændringsforslag Nr. 25 forhindres det, at Lovforslagets Bestemmelser om Opsigelsesbeskyttelse omgaas ved Oprettelse af Lejemaal, der udløber til bestemt Tidspunkt uden Opsigelse.

Medens man for Provinskommunernes Vedkommende har opretholdt Lovforslagets Ikrafttræden den 1. April 1925, foreslaar man for Storkøbenhavns Vedkommende Ikrafttrædelsen udskudt til den 1. Maj 1925 (Ændringsforslag Nr. 17, 24 og 26) af Hensyn til de med Oprettelse af Overnævn m. v. forbundne Omordninger.

Mindretallet (J. V. Christensen, Gregersen, Johannes Jensen, Olga Knudsen, Inger Gautier Schmit, Stensballe og Sørensen-Egaa) er af den Opfattelse, at hvis man havde fastholdt den Afviklingslinie paa Huslejelovgivningens Omraade, som var afstukket ved Loven af 18. Maj 1923, vilde dette i Forbindelse med den Støtte, som fra det offentliges Side ydes til Boligbyggeriet, have ført nærmere til det Maal, som bør tilstræbes i Boligsagen, end Tilfældet er nu, efter at det i den

overordentlige Samling i Fjor blev besluttet at forlænge fornævnte Lovs Gyldighed. I denne Henseende kommer det i Betragtning, at der ved Boligrestriktionernes Ophævelse utvivlsomt vilde blive frigjort et ikke ringe Antal Lejligheder, som nu formelt er beslaglagt, og at de forhaanden-værende Lejligheder under frie Forhold vilde kunne finde en bedre Udnyttelse.

Mindretallets Hovedbetragtning er den, at en fortsat Lovgivning som den i Lovforslaget indeholdte vil modvirke Boligbyggeriet og saaledes forøge Boligmangelen. Ud fra denne Betragtning maa Mindretallet modsætte sig Lovforslagets Vedtagelse, idet man forbeholder sig ved Sagens Behandling i Tinget nærmere at motivere sin Stilling saavel til Ændringsforslagene som til selve Lovforslaget.

Ændringsforslag.

Af et *Flertal* (Aubeck, Henriette Crone, Godskesen, Albert Jensen, J. Chr. Møller, Martin Olsen, Johannes Pedersen og C. F. Sørensen), tiltraadt af *Indenrigsministeren*:

Til § 2.

1) I 5te Stykke, 2den—4de Linie, udgaar „; for Gentofte og Taarnby Kommuners Vedkommende ... mindre Antal“.

I samme Stykke, 5te Linie, indsættes efter „i Kommunen.“ som nyt Punktum: „For Gentofte og Taarnby Kommuners Vedkommende kan Indenrigsministeren efter Kommunalbestyrelsens Indstilling fastsætte et mindre Antal af henholdsvis Lejligheder og Lokaler.“

Til § 3.

2) I 2det Stykke ændres „Stedfortrædere“ til: „et eller om fornødent flere Hold Stedfortrædere“.

Til 3die Stykke føjes som nyt Punktum:

„Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at af Overnævnets 4 Lægmedlemmer skal een Ejer og een Lejer opfylde de i § 2 for Valgbarhed til Forretningslokalenævn forudsatte Betingelser.“